

INTERVIEW

Onlangs bereikte ons het bericht dat ons gemeentelid Dineke van Kooten een boek geschreven heeft. Wie is ze eigenlijk, en waarom heeft ze dit boek geschreven? We leggen haar een aantal vragen voor.

Voor wie je niet kennen: wie ben je?

Ik ben Dineke van Kooten (58 jaar). Ik woon sinds 2012 in Rotterdam

Overschie aan de Schie onder de start en landingsbaan van Zestienhoven, in een oude meelfabriek: Delftweg 127 te Rotterdam. Van mijn 2de levensjaar tot aan mijn 24ste woonde ik aan de Rotterdamseweg 127 te Delft. Ik heb 1 dochter van 28 jaar, die vorig jaar mei, in de eerste coronatijd, getrouwd is wat daardoor een prachtig dag werd. Ik heb mijn eigen bedrijf en ben coach van leidinggevende, relaties en familiebedrijven.

Je hebt een boek geschreven met als titel: 'Dwars door de pijn'. Vanwaar deze titel?

Het vervolg van de titel is: 'Mijn grillige weg van ziekte naar genezing'. Ik ben 14 jaar ziek geweest, van mijn 29ste tot mijn 43ste. Ik lag zo goed als 24/7 met pijn op bed voor het raam, want ik kon niet goed lopen, noch nauwelijks zitten i.v.m. bekkenproblemen. Ik heb geprobeerd het te negeren. Ik heb geprobeerd er mee te dealen. Maar ik moest het leren vol in de ogen te kijken en er dwars door heen te gaan met alles er op en er aan, naar lichaam, ziel en geest. Toen ik twee jaar ziek was, kreeg ik te horen dat ik nooit meer beter zou worden. Toen ik 14 jaar ziek was, werd ik op het aller onverwachts genezen tijdens een retraite in een klooster te Gent.

of bij

Was het van meet af aan je doel om een boek te schrijven, of is het begonnen met het op papier verwoorden van je eigen gedachten?

Absoluut niet. Geen van beide! Ik vind en vond het heel lastig om over die periode te praten, omdat ik me zo vreselijk nutteloos en waardeloos voelde. En als ik het soms vertelde, dan viel er vaak een oorverdovende stilte en voelde ik het ongemak van de ander hoe daarop te reageren. Toen ik 14 jaar genezen was in 2020, daagde mijn vriendin mij uit om er nu eens echt wat over te vertellen. Ik heb toen 14 dagen elke dag een podcast gemaakt en die op LinkedIn, Facebook en Instagram gezet samen met een foto die dat verbeelde. Daar kreeg ik mooie reacties op. In februari belde een client mij op, die zei: "Ik heb al je podcasts geluisterd! Daar moet een boek over komen! Ik kan het schrijven, want ik ben werkloos!" Wij hebben tien intensieve weken samen opgetrokken en toen lag het manuscript er. Ik dacht nog dat we vast geen uitgever zouden vinden, maar binnen 1 dag zei Jongbloed: dat gaan wij uitgeven! Het kwam daarmee in een stroomversnelling en ik heb een paar weken vrij genomen om het woord voor woord te herkauwen, aan te vullen en bij te schaven. Het boek bestaat uit twee delen: levensreis en levenslessen. Ik probeer te laten zien wat de impact van ziekte op een partnerrelatie, op ouderschap, op werk, op familie, op geloof, op vriendschappen, ed is, zodat anderen daar op letten en je het wiel niet alleen hoeft uit te vinden.

Je boek is autobiografisch en je bent lid van de Hillegondakerk. Dat maakt nieuwsgierig: komt de Hillegondakerk ook in het boek voor?

Het boek is gelukkig niet helemaal autobiografisch. Er is nog genoeg

niet verteld. De Hillegondakerk is voor mij heel belangrijk geweest vanaf 2012 na mijn scheiding, toen ik een soort verdwaasd en verweerd in de kerkbank zat. Het ritme hield me vast. Een gesprekje voor de dienst of een knikje na de dienst, waren strohalmen. Evenals de gang naar de bijbelkring. Dat beschrijf ik niet letterlijk in het boek, maar een goed verstaander heeft een half woord nodig.

Schrijven is loslaten zodra je iets uitgeeft. Lezers krijgen iets van jou in handen en gaan ermee verder. Hoe ervaar je dat proces?

Wisselend. Wat ik verrassend vind is dat er mensen zijn die na het lezen van mijn boek mij beter denken te kennen dan ik mijzelf ken en ook uitspraken over mij doen waarbij mijn mond openvalt. Dat voelt vreselijk naakt beoordeeld. Bijzonder vind ik dat mensen zeggen het boek in één adem uit te lezen en dat ze soms diep geraakt zijn, omdat het ook iets over hun eigen leven zegt.

Ik geniet er van hoe mensen, hun eigen verhaal aan mij (en anderen) vertellen, waardoor ik weer gevoed en geraakt word! Mijn boek geeft hun woorden om hun eigen verhaal een plek te geven! Prachtig!

<https://www.dinekevankooten.nl/boek/>